

[Alfred Jensen.]

måske en ringe ting for os, men for grøn-
lænderne og for landsrådet må det synes at
være en afgørende og vigtig ting. Derfor vil
jeg gerne påtale, at ministeren har behandlet
sagen på den måde, som det er sket. Jeg vil
opfordre udvalget til at overveje, om man
ikke skylder grønlænderne og det grøn-
landske landsråd at optage en sådan
revisionsbestemmelse. Det forhindrer jo ikke
noget, men opfylder et ønske hos grøn-
lænderne.

Frederik Lyng: Jeg skal ikke her frem-
komme med bemærkninger af nogen betyd-
ning, men vil blot oplyse, at jeg som medlem
af det grønlandske landsråd på rådets møde
i august 1954 har været med til en grundig
behandling af det foreliggende lovforslag
om ændringer i retsplejeloven for Grønland
og har været med til at indstille forslaget til
ophøjelse til lov. Jeg må ganske vist erkende,
at jeg ikke er fri for at nære betænkelig-
heder ved, at der altfor ofte fremsættes
ændringsforslag til gældende love, men
udviklingen plejer jo at gøre ændringer nød-
vendige og påkrævede, og dette var netop
tilfældet her, hvor det drejer sig om rets-
plejen i Grønland.

Det grønlandske landsråd har i sin hen-
vendelse til statsministeriet anført som sit
ønske, at retsplejeloven må blive optaget til
revision eventuelt allerede den 1. januar
1956. Dette kan anses for nødvendigt i
betragtning af, at den gældende lovs ikraft-
træden fandt sted i 1951, altså to år før
ændringen af Grønlands statsretlige stilling
fandt sted.

Navnlig fra et bestemt rådsmedlems side
blev ønsket om en sådan revision fremsat,
men det blev fremsat på en sådan måde,
at der ligesom rettedes kritik mod de siden
1951—52 oprettede grønlandske underret-
ters virksomhed under dommernes bestri-
delse af deres hver enten som kredsdom-
mere eller som meddomsmænd. Dette har
muligvis sin forklaring i, at kriminaliteten
i Grønland i de seneste år er tiltagende,

hovedsagelig i de større byer, hvorfor man
i landsrådet fra visse medlemmers side har
foreslået indførelse af en centraldomstol
med juridisk formand. Herom har imidlertid
meningerne blandt de øvrige rådsmedlem-
mer været delte, hvilket kan ses af afstem-
ningsresultatet, der findes i ekstraktudskrif-
ten af forhandlingsprotokollen for lands-
rådets møde i 1954, der er optrykt som bi-
lag til lovforslaget.

Man sætter endnu i dag i Grønland,
navnlig blandt den jævne befolkning i min-
dre byer og på bopladser og bosteder, stor pris
på at have egne landsmænd til kredsdom-
mere, der fuldtud er fortrolige med tanke-
gangen og mentaliteten hos landsmændene.
Men jeg vil på den anden side gerne støtte
landsrådets henvendelse og tilråde, at den
grønlandske retsplejelov af 1951 må blive
optaget til revision i en ikke for fjern frem-
tid i lighed med de to grønlandske love,
kriminalloven og ægteskabsloven, der blev
vedtaget i samlingen 1953—54, og hvis
revision blev lovhjemlet.

Jeg vil iøvrigt nøjes med at henvise til
den højtærede statsministers skriftlige frem-
sættelse. Også jeg vil anbefale lovforslaget
til det høje folketings velvillige behandling.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Da
den højtærede statsminister er forhindret i
at deltage i forhandlingen, skal jeg på hans
vegne takke samtlige ordførere for tilslut-
ningen til det foreliggende lovforslag.

Det er jo meget rimeligt, at der er et
almindeligt ønske om at behandle lovfors-
laget i et udvalg, og jeg mener at kunne
sige, at statsministeren vil være særdeles
villig til at deltage i en sådan forhandling.

Det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen
rejste hele det principielle spørgsmål om,
i hvilket omfang det fremover skulle være
nødvendigt at spørge landsrådet, hvor det
drejer sig om — som det er sagt — selv-
følgelige love. Jeg skal om dette sige som
om andre ting, der er fremført i debatten,
at jeg naturligvis vil henlede den højtærede
statsministers opmærksomhed på, hvad der